

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1999 r.

Nr 31

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

- 301** — Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 marca 1999 r. w sprawie przewodników turystycznych i pilotów wycieczek 1745
- 302** — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy stomatologów 1769

301

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 marca 1999 r.

w sprawie przewodników turystycznych i pilotów wycieczek.

Na podstawie art. 21 ust. 3, art. 34 ust. 2 oraz art. 49 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. Nr 133, poz. 884 i Nr 158, poz. 1043 oraz z 1998 r. Nr 113, poz. 714) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnienie do przeprowadzenia szkolenia przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek wydaje wojewoda na wniosek zainteresowanego podmiotu.

2. Wniosek o wydanie upoważnienia do przeprowadzenia szkolenia przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek powinien zawierać:

- 1) określenie jednostki organizacyjnej lub osoby ubiegającej się o upoważnienie,
- 2) określenie zakresu szkolenia, które wnioskodawca zamierza prowadzić,
- 3) wskazanie, czy upoważnienie ma mieć charakter stały czy jednorazowy,
- 4) wskazanie kierownika szkolenia lub innej osoby upoważnionej do występowania wobec wojewody w sprawach związanych ze szkoleniem,

5) informację o dotychczasowych szkoleniach prowadzonych przez wnioskodawcę, jeżeli wnioskodawca prowadził uprzednio szkolenia,

6) opis warunków szkolenia, w tym wskazanie miejsca odbywania wykładów i zajęć praktycznych, a także określenie miejsca przechowywania dokumentacji szkolenia i archiwum wydanych dokumentów.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) szczegółowe programy szkolenia, zgodne z odpowiednimi programami, o których mowa w § 2,
- 2) wykaz kadry wykładowców i instruktorów realizujących zajęcia objęte programem szkolenia, z udokumentowaniem ich kwalifikacji, w tym praktyki uzasadniającej powierzenie obowiązków instruktora w ramach zajęć praktycznych,
- 3) oświadczenia osób objętych wykazem, o którym mowa w pkt 2, potwierdzające zgodę na współpracę z wnioskodawcą,
- 4) dokumenty potwierdzające prawo do korzystania z lokali wskazanych we wniosku jako miejsce pro-

wadzenia zajęć, a także dokumenty potwierdzające prawo do korzystania z siedziby, w której wnioskodawca zamierza przechowywać dokumentację i archiwum szkolenia,

- 5) wewnętrzny regulamin szkolenia, przedstawiany słuchaczom.

§ 2. 1. Ustala się program podstawowego szkolenia ogólnego dla kandydatów na przewodników turystycznych, określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Ustala się programy podstawowego szkolenia specjalistycznego dla kandydatów na:

- 1) przewodników górskich, określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia,
- 2) przewodników miejskich, określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia,
- 3) przewodników terenowych, określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

3. Ustala się programy uzupełniającego szkolenia dla kandydatów na przewodników górskich klasy drugiej i pierwszej, określone w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

4. Ustala się program szkolenia dla kandydatów na pilotów wycieczek, określony w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Warunkiem uzyskania uprawnienia przewodnika górskiego klasy trzeciej jest wykazanie się wiadomościami i umiejętnościami w zakresie przewidzianym programem szkolenia, niezbędnym do:

- 1) prowadzenia wycieczek górskich pieszych w warunkach letnich wszystkimi szlakami oznakowanymi na określonym obszarze górskim, zwanym dalej „obszarem uprawnień”,
- 2) prowadzenia wycieczek autokarowych wszystkimi drogami na obszarze uprawnień.

2. Przewodnik górski klasy trzeciej, ubiegający się o uzyskanie uprawnień przewodnika górskiego klasy drugiej, powinien, oprócz wymagań określonych w ust. 1, spełniać następujące warunki:

- 1) posiadać co najmniej dwuletni staż przewodnika górskiego klasy trzeciej,
- 2) prowadzić wycieczki co najmniej przez 30 dni,
- 3) wykazać się wiadomościami i umiejętnościami z zakresu przedmiotów przewidzianych w programie szkolenia uzupełniającego,
- 4) w odniesieniu do przewodników beskidzkich lub sudeckich — posiadać uprawnienia przewodnika górskiego co najmniej na dwa obszary uprawnień, odpowiednio w Beskidach lub Sudetach.

3. Przewodnik górski klasy drugiej, ubiegający się o uzyskanie uprawnień przewodnika górskiego klasy pierwszej, powinien, oprócz wymagań określonych w ust. 1 i 2, spełniać następujące warunki:

- 1) posiadać co najmniej trzyletni staż przewodnika górskiego klasy drugiej,
- 2) prowadzić wycieczki co najmniej przez 50 dni, w warunkach letnich i zimowych, w klasie drugiej,
- 3) wykazać się wiadomościami i umiejętnościami z zakresu przedmiotów przewidzianych w programie szkolenia, niezbędnymi do prowadzenia wycieczek górskich w warunkach letnich i zimowych wszystkimi szlakami turystycznymi na obszarze uprawnień,
- 4) w odniesieniu do przewodników beskidzkich — posiadać uprawnienia przewodnika górskiego na wszystkie obszary Beskidów.

§ 4. Kandydaci na przewodników górskich, niezależnie od warunków określonych w § 3, powinni posiadać umiejętności zachowania się z grupą turystyczną w terenie nie oznakowanym, w warunkach zagrożeń występujących w górach.

§ 5. 1. Uprawnienia przewodnika górskiego — beskidzkiego nadaje się na obszary:

- 1) zachodni Beskidów Zachodnich, obejmujący Beskid Śląski, Beskid Mały, Beskid Makowski i Beskid Żywiecki do Przetęczy Sieniawskiej, wraz z położoną od nich na północ częścią Pogórza Karpackiego oraz Orawą,
- 2) wschodni Beskidów Zachodnich, obejmujący Beskid Wyspowy, Gorce, Beskid Sądecki, od Przetęczy Sieniawskiej do Przetęczy Tylickiej, wraz z położoną od nich na północ częścią Pogórza Karpackiego, a także Pieniny, Spisz i Orawę,
- 3) Beskidów Wschodnich, obejmujący Bieszczady i Beskid Niski od Przetęczy Tylickiej do Przetęczy Użockiej, wraz z położoną od nich na północ częścią Pogórza Karpackiego.

2. Uprawnienia przewodnika górskiego — tatrzańskiego nadaje się na obszar Tatr oraz obszar Podtatrza obejmującego Spisz, Orawę i Podhale.

3. Uprawnienia przewodnika górskiego — sudeckiego nadaje się na obszary:

- 1) zachodni Sudetów, obejmujący Karkonosze i Pogórze Karkonoskie, Góry i Pogórze Izerskie, Góry i Pogórze Kaczawskie, Rudawy Janowickie oraz Kotlinę Jeleniogórską, wraz z położoną od nich na północ częścią Przedgórze Sudeckiego,
- 2) wschodni Sudetów, obejmujący Góry Kamienne, Góry i Pogórze Wałbrzyskie, Góry Sowie, Góry Bardzkie, Góry Stołowe, Góry Bystrzyckie, Góry Orlickie, Masyw Śnieżnika, Góry Bialskie, Góry Złote, Góry Opawskie i Kotlinę Kłodzką, wraz z położoną od nich na północ częścią Przedgórze Sudeckiego.

4. Uprawnienia nadaje się na jeden lub więcej obszarów górskich wymienionych w ust. 1–3.

§ 6. 1. Ustala się następujące stopnie trudności tras i wycieczek prowadzonych przez przewodników górskich odpowiedniej klasy:

- 1) przewodnik górski klasy trzeciej jest uprawniony do prowadzenia pieszych wycieczek górskich w warunkach letnich szlakami oznakowanymi oraz wycieczek autokarowych,
- 2) przewodnik górski klasy drugiej jest uprawniony do prowadzenia pieszych wycieczek górskich wszystkimi szlakami turystycznymi w warunkach letnich oraz głównymi szlakami oznakowanymi w warunkach zimowych, a także wycieczek autokarowych; przewodnik górski tatrzański klasy drugiej jest ponadto uprawniony do prowadzenia pieszych wycieczek górskich po drogach taternickich do trzeciego stopnia trudności w lecie i do drugiego stopnia trudności w zimie,
- 3) przewodnik górski klasy pierwszej jest uprawniony do prowadzenia wycieczek górskich w warunkach letnich i zimowych wszystkimi szlakami turystycznymi na obszarze uprawnień oraz wycieczek autokarowych; przewodnik górski tatrzański klasy pierwszej jest ponadto uprawniony do prowadzenia pieszych wycieczek górskich po drogach taternickich do piątego stopnia trudności w lecie i do trzeciego stopnia trudności w zimie.

2. Stopień trudności tras oraz wycieczek prowadzonych przez przewodników górskich posiadających uprawnienia odpowiedniej klasy określają szczegółowe programy szkolenia specjalistycznego i uzupełniającego.

3. Prowadzenie wycieczek górskich w Tatrach powyżej piątego stopnia trudności w lecie i powyżej trzeciego stopnia trudności w zimie wymaga uprawnień przewodnika górskiego tatrzańskiego klasy pierwszej i dodatkowego szkolenia uzupełniającego, określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

§ 7. 1. Ustanawia się wykaz miast, w których do oprowadzania wycieczek są wymagane uprawnienia przewodnika miejskiego:

- 1) Gdańsk, Gdynia, Sopot (łącznie),
- 2) Kraków,
- 3) Poznań,
- 4) Toruń,
- 5) Warszawa,
- 6) Wrocław.

2. Uprawnienia przewodników miejskich w miastach wymienionych w ust. 1 obejmują także oprowadzanie po obiektach i obszarach znajdujących się w strefie podmiejskiej, jeżeli te obiekty i obszary są związane z historią, kulturą lub gospodarką miasta oraz są objęte wymaganym programem szkolenia przewodników miejskich.

§ 8. Organizator turystyki jest obowiązany, w obsłudze grupy turystów, do zapewnienia udziału:

- 1) przewodnika miejskiego — dla miast wymienionych w § 7 ust. 1,

- 2) przewodnika górskiego — na obszarach górskich określonych w § 5,
- 3) przewodnika terenowego lub przewodnika miejskiego w przypadkach, o których mowa w § 7 ust. 2, oraz w parkach narodowych, rezerwach udostępnianych do ruchu turystycznego, muzeach, w których nie oprowadza uprawniony pracownik, a także na obszarach, na których obowiązują przepisy porządkowe prawa miejscowego w zakresie ochrony zdrowia lub życia.

§ 9. Wojewodowie, zgodnie ze swoją właściwością, powołują komisje egzaminacyjne dla pilotów wycieczek oraz odrębne komisje egzaminacyjne dla przewodników turystycznych górskich, miejskich i terenowych.

§ 10. 1. Komisję egzaminacyjną dla przewodników turystycznych oraz komisję egzaminacyjną dla pilotów wycieczek powołuje się w składzie:

- 1) przewodniczący,
- 2) zastępca przewodniczącego,
- 3) członkowie w liczbie od 4 do 10 osób.

2. Osoby powołane do komisji egzaminacyjnej powinny spełniać następujące kryteria:

- 1) posiadać wykształcenie wyższe w zakresie objętym problematyką szkolenia lub
- 2) posiadać odpowiednio uprawnienia: przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek oraz wykazać się pięcioletnią czynną działalnością odpowiednio jako przewodnik turystyczny lub pilot wycieczek.

3. Członków komisji powołuje się spośród spełniających kryteria określone w ust. 2 przedstawicieli stowarzyszeń zrzeszających przewodników turystycznych i pilotów wycieczek oraz organizacji biur podróży, a także spośród przedstawicieli:

- 1) muzeów — do komisji egzaminacyjnej dla przewodników miejskich,
- 2) odpowiednich dla obszaru uprawnień parków narodowych i krajobrazowych — do komisji egzaminacyjnych dla przewodników górskich i terenowych.

4. Sekretarzem komisji jest pracownik urzędu wojewódzkiego odpowiedzialny za sporządzenie dokumentacji z przebiegu egzaminu.

§ 11. 1. Powołanie do komisji egzaminacyjnej następuje na czas nie określony.

2. Członek komisji egzaminacyjnej może zostać odwołany w każdym czasie. W razie odwołania członka komisji wskazanego przez stowarzyszenie zrzeszające przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek, wojewoda występuje do stowarzyszenia o wskazanie innych kandydatów, chyba że odwołanie członków wiąże się ze zniesieniem komisji egzaminacyjnej.

3. Odwołanie członka komisji egzaminacyjnej następuje:

- 1) na wniosek członka komisji,
- 2) na wniosek przewodniczącego komisji, jeżeli członek komisji nie uczestniczy w jej pracach,
- 3) w razie utraty uprawnień przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek.

§ 12. 1. Komisje egzaminacyjne dla przewodników turystycznych i pilotów wycieczek działają poprzez zespoły egzaminacyjne, powoływane przez przewodniczącego komisji w składzie:

- 1) egzaminator, przewodniczący zespołu,
- 2) dwóch egzaminatorów, członków zespołu.

2. W pracach zespołu egzaminacyjnego uczestniczy także sekretarz komisji.

§ 13. Przewodniczący komisji wyznacza termin egzaminu i powołuje zespół egzaminacyjny na wniosek jednostki organizacyjnej lub osoby prowadzącej szkolenie przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek, nie później niż 30 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 14. Egzamin dla kandydatów na przewodników turystycznych i pilotów wycieczek składa się z:

- 1) części teoretycznej, obejmującej zagadnienia, dla których programy szkolenia przewidują zajęcia teoretyczne,
- 2) części praktycznej, obejmującej zagadnienia, dla których programy szkolenia przewidują zajęcia praktyczne.

§ 15. 1. Do zadań komisji egzaminacyjnej oraz zespołu egzaminacyjnego należy:

- 1) przygotowanie tematów i testów egzaminu pisemnego,
- 2) przygotowanie zestawów pytań egzaminu ustnego,
- 3) określenie zadań do realizacji w ramach części praktycznej egzaminu,
- 4) przeprowadzenie egzaminu i wystawienie ocen.

2. Tematy, testy, zestawy pytań, o których mowa w ust. 1, oraz protokół przebiegu egzaminu stanowią jego dokumentację.

3. Protokół przebiegu egzaminu obejmuje w szczególności: listę osób, które zgłosiły się na egzamin, oceny wystawione przez każdego egzaminatora oraz uzgodnioną ocenę łączną, a także uwagi zgłaszane w trakcie trwania egzaminu przez jego uczestników. Protokół podpisują wszyscy członkowie zespołu egzaminacyjnego oraz sekretarz komisji.

§ 16. Osoba, która nie zdała egzaminu teoretycznego lub praktycznego, może przystąpić do egzaminu ponownie po upływie 30 dni.

§ 17. 1. Komisje egzaminacyjne języków obcych powołuje wojewoda spośród osób znajdujących się na liście Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki, ogłoszonej w formie obwieszczenia, odrębnie dla każdego języka obcego.

2. Komisję egzaminacyjną powołuje się na stałe lub do przeprowadzenia jednego egzaminu.

3. Stałe komisje egzaminacyjne powołuje się, jeżeli liczba osób zgłaszających zamiar złożenia egzaminu ze znajomości języka obcego w danym województwie uzasadnia przeprowadzenie egzaminu co najmniej dwa razy w roku.

§ 18. 1. Komisja powoływana do przeprowadzenia jednego egzaminu ze znajomości języka obcego składa się z dwóch egzaminatorów z listy Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki, z których jeden pełni obowiązki przewodniczącego komisji.

2. Komisja stała składa się z 3—5 egzaminatorów z listy Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki, w tym przewodniczącego.

3. Komisja stała przeprowadza egzaminy w zespołach egzaminacyjnych wyznaczanych przez przewodniczącego, składających się z dwóch egzaminatorów, w tym przewodniczącego zespołu.

4. W pracach komisji egzaminacyjnej języków obcych i jej zespołu egzaminacyjnego uczestniczy sekretarz komisji, którym jest pracownik urzędu wojewódzkiego. Sekretarz jest odpowiedzialny za sporządzenie dokumentacji z przebiegu egzaminu.

§ 19. 1. Posiedzenia komisji egzaminacyjnych języków obcych odbywają się w terminach podanych do publicznej wiadomości co najmniej 30 dni przed datą egzaminu.

2. Zamiar zdawania egzaminu ze znajomości języka obcego mogą zgłaszać:

- 1) indywidualnie — osoby posiadające uprawnienia przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek,
- 2) zbiorowo — jednostki organizacyjne lub osoby upoważnione do przeprowadzenia szkolenia przewodników turystycznych i pilotów wycieczek, w imieniu uczestników szkolenia.

§ 20. 1. Do zadań komisji egzaminacyjnej języków obcych należy:

- 1) przygotowanie tematów i testów egzaminu pisemnego,
- 2) przygotowanie zestawów pytań egzaminu ustnego,
- 3) przeprowadzenie egzaminu i wystawienie ocen.

2. Tematy, testy, zestawy pytań, o których mowa w ust. 1, oraz protokół przebiegu egzaminu stanowią jego dokumentację.

3. Protokół przebiegu egzaminu obejmuje w szczególności: listę osób, które zgłosiły się na egzamin, oceny wystawione przez każdego egzaminatora oraz uzgodnioną ocenę łączną, a także uwagi zgłaszane w trakcie trwania egzaminu przez jego uczestników. Protokół podpisują wszyscy członkowie komisji lub zespołu egzaminacyjnego oraz sekretarz komisji.

§ 21. 1. Egzamin sprawdzający znajomość języka obcego przez przewodnika turystycznego i pilota wycieczek, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. Nr 133, poz. 884 i Nr 158, poz. 1043 oraz z 1998 r. Nr 113, poz. 714), zwanej dalej „ustawą”, ma na celu stwierdzenie znajomości języka obcego w mowie i piśmie, z uwzględnieniem terminologii zawodowej, w stopniu umożliwiającym spełnianie obowiązków przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek.

2. Egzamin ze znajomości języka obcego dla przewodników turystycznych obejmuje w szczególności:

- 1) wypowiedź ustną z zakresu wiedzy krajoznawczej,
- 2) część ustną w formie rozmowy, obejmującą rozumienie pytań zadawanych ustnie i płynne postępowanie się językiem obcym przy udzielaniu odpowiedzi, zarówno z zakresu wiedzy krajoznawczej, jak i praktycznych zagadnień obsługi turystów.

3. Egzamin ze znajomości języka obcego dla pilotów wycieczek obejmuje w szczególności:

- 1) test pisemny z zakresu rozumienia sformułowań handlowych, urzędowych i krajoznawczych,
- 2) część pisemną, potwierdzającą umiejętność formułowania wypowiedzi w języku obcym,
- 3) część ustną w formie rozmowy, obejmującą rozumienie pytań zadawanych ustnie i płynne postępowanie się językiem obcym przy udzielaniu odpowiedzi.

4. Ocenie podlega każdy element egzaminu. Ocenę końcową pozytywną otrzymuje kandydat, który otrzymał wszystkie oceny częściowe pozytywne.

§ 22. Osoba, która nie zdała egzaminu ze znajomości języka obcego, może przystąpić do egzaminu ponownie po upływie 30 dni.

§ 23. Osobom, które zdały egzamin ze znajomości języka obcego z wynikiem pozytywnym, wydaje się świadectwo znajomości języka obcego w zakresie wymaganym od przewodników turystycznych i pilotów wycieczek według wzoru określonego w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

§ 24. Opłaty egzaminacyjne za sprawdzenie kwalifikacji kandydatów na przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek oraz za sprawdzenie znajomości języka obcego przez przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek, a także wysokość wynagrodzenia egzaminatorów ustala się jako procent najniższego wynagrodzenia za pracę przysługującego pracownikom, ustalonego zgodnie z przepisami prawa pracy, obowiązującego w dniu przeprowadzenia egzaminu, zwanego dalej „najniższym wynagrodzeniem”. Stawki opłat i wynagrodzenia zaokrągla się do pełnych złotych w górę.

§ 25. Opłata za egzamin osób ubiegających się o uprawnienia przewodnika turystycznego i pilota wycieczek, a także za egzamin ze znajomości języka obce-

go przez przewodnika turystycznego i pilota wycieczek wynosi:

- 1) 10% najniższego wynagrodzenia — za egzamin osób ubiegających się o uprawnienia pilota wycieczek, przewodnika terenowego i przewodnika miejskiego,
- 2) 10% najniższego wynagrodzenia — za egzamin osób ubiegających się o uprawnienia przewodnika górskiego klasy trzeciej,
- 3) 15% najniższego wynagrodzenia — za egzamin osób ubiegających się o uprawnienia przewodnika górskiego klasy drugiej i pierwszej,
- 4) 10% najniższego wynagrodzenia — za egzamin sprawdzający kwalifikacje przewodnika turystycznego i pilota wycieczek, któremu zawieszono uprawnienia,
- 5) 10% najniższego wynagrodzenia — za egzamin ze znajomości języka obcego przez przewodnika turystycznego i pilota wycieczek.

§ 26. 1. Za sprawdzenie kwalifikacji osoby ubiegającej się o uprawnienia przewodnika turystycznego i pilota wycieczek oraz za przeprowadzenie egzaminu sprawdzającego egzaminatorowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości:

- 1) 3% najniższego wynagrodzenia — za jednego egzaminowanego, jeżeli egzaminator pełni funkcję przewodniczącego komisji lub zespołu egzaminacyjnego,
- 2) 2% najniższego wynagrodzenia — za jednego egzaminowanego, dla pozostałych członków komisji egzaminacyjnej.

2. Wynagrodzenie egzaminatora sprawdzającego znajomość języka obcego przez pilota wycieczek lub przewodnika turystycznego wynosi 3% najniższego wynagrodzenia za jedną osobę.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, obejmuje przygotowanie pytań, przeprowadzenie egzaminu pisemnego i ustnego oraz ocenę prac pisemnych.

§ 27. 1. Osoby ubiegające się o nadanie uprawnień przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek składają wnioski do wojewody właściwego dla ich miejsca zamieszkania.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz nazwisko rodowe wnioskodawcy,
- 2) imiona rodziców,
- 3) datę i miejsce urodzenia,
- 4) wykształcenie (rodzaj szkoły średniej lub wyższej i rok ukończenia),
- 5) stałe miejsce zamieszkania oraz adres dla korespondencji w razie pobytu poza stałym miejscem zamieszkania,

- 6) poprzednie stałe miejsca zamieszkania w okresie ostatnich 5 lat,
- 7) wskazanie rodzaju i zakresu uprawnień, o które ubiega się wnioskodawca.

3. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) odpis świadectwa lub dyplomu stwierdzającego posiadanie wykształcenia średniego,
- 2) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia prowadzonego przez jednostkę organizacyjną lub osobę uprawnioną do szkolenia przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek oraz o odbyciu praktyki,
- 3) zaświadczenie o zdaniu egzaminu przed właściwą komisją egzaminacyjną dla przewodników turystycznych lub pilotów wycieczek,
- 4) świadectwo lekarskie, potwierdzające stan zdrowia umożliwiający wykonywanie funkcji przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek w zakresie objętym wnioskiem, wystawione w trybie i zakresie określonym przepisami o badaniach lekarskich pracowników,
- 5) oświadczenie o niekaralności za przestępstwa umyślne lub inne, popełnione w związku z wykonywaniem funkcji przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek,
- 6) 2 fotografie.

§ 28. 1. Osoby ubiegające się o potwierdzenie uzyskanych przed dniem wejścia w życie ustawy uprawnień przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek składają odpowiedni wniosek do wojewody właściwego ze względu na ich obecne miejsce zamieszkania.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć dokumenty potwierdzające uzyskane uprzednio uprawnienia. Potwierdzeniem posiadania uzyskanego uprzednio uprawnienia jest w odniesieniu do:

- 1) pilota wycieczek zagranicznych — zaświadczenie lub legitymacja pilota wycieczek zagranicznych potwierdzone przez centralny organ administracji rządowej do spraw turystyki,
- 2) pilota wycieczek krajowych i przewodnika turystycznego — legitymacja wystawiona przez właściwy terenowy organ administracji rządowej, zaświadczenie potwierdzone przez właściwy organ administracji rządowej lub legitymacja wystawiona przez Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze.

3. Nie wymaga dokumentowania posiadanie uprawnień, których uzyskanie znajduje potwierdzenie w ewidencji prowadzonej przez organ upoważniony do potwierdzania uprawnień, a także w ewidencji pilotów wycieczek zagranicznych przekazanej wojewodom przez Urząd Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 29. W odniesieniu do osób ubiegających się o potwierdzenie uprawnień przewodnika turystycznego uzyskanych u organizatorów szkolenia innych niż Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze, o któ-

rych mowa w art. 49 ust. 1 pkt 2 ustawy, podstawą potwierdzenia uprawnienia jest uznanie zakresu odbytego szkolenia za równorzędny z zakresem szkolenia obowiązującym w Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym; ocenie podlega dokumentacja szkolenia, obejmująca w szczególności program, wykaz kadry kształcącej, protokoły egzaminacyjne oraz wykaz wydanych zaświadczeń i legitymacji.

§ 30. 1. Na podstawie złożonych wniosków i dokumentów oraz posiadanej ewidencji wojewoda potwierdza dotychczasowe uprawnienia odpowiednio jako uprawnienia:

- 1) pilota wycieczek — w odniesieniu do osób, które posiadały uprawnienia pilota wycieczek zagranicznych kategorii czwartej, trzeciej, drugiej i pierwszej, pilota wycieczek krajowych oraz przewodnika górskiego i terenowego,
- 2) przewodnika górskiego — dla osób, które posiadały uprawnienia przewodnika górskiego, z zachowaniem dotychczasowej klasy i obszaru uprawnień,
- 3) przewodnika terenowego — dla osób posiadających uprawnienia przewodnika terenowego,
- 4) przewodnika miejskiego — dla osób posiadających uprawnienia przewodnika miejskiego dla danego miasta.

2. Potwierdzenie uprawnień dokumentuje się wydaniem legitymacji pilota wycieczek lub przewodnika turystycznego.

§ 31. 1. Osobom przedstawiającym dokumenty potwierdzające znajomość języka obcego, zgodnie z przepisami ustawy, wojewoda dokonujący potwierdzenia uprawnień przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek wpisuje znajomość języka obcego w wydawanej legitymacji.

2. Osoby, które nie spełniają wymagań określonych w ust. 1, mogą otrzymać potwierdzenie znajomości języka obcego po spełnieniu wymagań określonych ustawą, w szczególności po zdaniu egzaminu ze znajomości języka przed właściwą komisją egzaminacyjną języków obcych.

§ 32. 1. Ustala się wzór legitymacji:

- 1) przewodnika miejskiego i terenowego, określony w załączniku nr 8 do rozporządzenia,
- 2) przewodnika górskiego, określony w załączniku nr 9 do rozporządzenia,
- 3) pilota wycieczek, określony w załączniku nr 10 do rozporządzenia.

2. Legitymacje wydaje i dokonuje w nich wpisów wojewoda właściwy dla nadania lub potwierdzenia uprawnień przewodnika turystycznego lub pilota wycieczek.

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*